

KONCERT U POVODU FESTE SVETOGA VLAHA, KATEDRALA GOSPE VELIKE, 1. VELJAČE

Blago dubrovačkih riznica

Kako se ovo godine obilježava 1700 godina od mučeničke smrti sv. Vlah a i 600 godina od ukidanja ropstva u Dubrovačkoj Republici i glazbena događanja koja okružuju blagdan svetoga Vlah a posebno su bogata i raznolika. Uoči otvaranja feste u katedrali Gospe Velike održan je koncert koji je, i programski i izvedbeno, spoj izvrsnih glazbenih dometa. Svojim sadržajem opet je pokazao kulturnu razinu Dubrovnik a u nekim prošlim stoljećima. Vrijeme je to kad su se ispisivale glazbene stranice koje su išle uz bok europskim glazbenim težnjama.

Na koncertu je sudjelovao komorni sastav Dubrovačkoga simfonijskog orkestra i Ansambl Antiphonus iz Zagreba (o kojem, na žalost, u programu nije napisano ni slova!). Izvedbama je ravnao Tomislav Fačini, voditelj Antiphonusa, čest gost dubrovačke glazbene scene.

Kantual iz Glazbenog arhiva dubrovačke katedrale Gospe Velike koji datira iz sredine 18. stoljeća, inicijativom katedralnoga župnika don Stanka Lasića i Ivana Videna, restauriran je na Odsjeku za papir Hrvatskoga restauratorskog zavoda u Dubrovniku. Ta dragocjena zbirka liturgijske glazbe gregorijanske i misa stranih i domaćih autora u kojoj su psalmi za *Večernju sv. Vlah a*, sedam jednoglasnih misa u neumatskoj notaciji te dvoglasne mise, ponosno je bila izložena ispred oltara. I kao da je prkosila vremenu, a brojnoj publici obećavala da će i ostala djela ugledati svjetlo dana jer će vazda postojati poedin-

Koncert Dubrovačkoga simfonijskoga orkestra i Antiphonusa

ci koji će se zalagati za takve plemenite pot hvate. Iz kantuala smo čuli *Introit Gaudeamus omnes* i antifone u izvedbi muškog dijela sastava Antiphonus. Pomna uskladenost glasova, uigranost i nadasve nadahnuto *a cappella* pjevanje priskrbuju laskave epitete.

A posebno iznenađenje bio je *Dixit Dominus*, psalam 109 za sopran, bas, zbor i orkestar Antuna Sorkočevića, i to prema izvornome rukopisu. Naime, spomenuto je djelo već izvedeno u redakciji akademika Zorana Juranića, koja, kako programska knjižica govori, „u tradiciji Šulekovih izdanja simfonija Luke Sorkočevića reinterpretira autograf“, što znači da ta intervencija rezultira odmakom od originala. O ovoj pak obljetnici sv. Vlah a željelo se *Dixit Dominus* predstaviti u izvornom obliku. Velike zahvale, kao i za mnoge druge partiture iz dubrovačke baštine, idu don Mihi Demoviću, koji je transkri-

birao original, a izvođači su se služili novim izdanjem Felixa Spillera ostvarenim u suradnji s Umjetničkom školom Luke Sorkočevića. Sastav Antiphonus, čiji su se gotovo svi članovi predstavili i kao solisti, pokazao je visoku kulturu zajedničkog muziciranja, pomnu izbalansiranost dihonica, neobjašnjivo sugestivnu izvedbu koja se, zapravo, slušala u jednom dahu,

čemu je uvelike pomogao i prateći orkestar. Pa možemo reći da je Sorkočevićeva glazba – kao spoj iznenađenja, oduševljenja, ponosa i sjajnog umjetničkog dojma – zapravo vrhunac večeri. Na nepoznatu glazbu nadovezalo se nešto sasvim poznato: Vivaldijeva *Gloria*. Zborski i solistički nastupi bili su gotovo besprijeekorni i odlično su se uklapali u akustiku katedrale. Svim sudionicima valja uputiti čestitke, a najviše onomu koji je sve konce držao u rukama, Tomislavu Fačiniju. Nadamo se da djela iz dubrovačke povijesti neće pasti u zaborav do neke druge svetkovine ili obljetnice, jer zaslužuju biti ogledni primjerci sakralne glazbe. Ali jedino ako su vrhunski izvedeni! Baš kao što ih je na ovoj večeri predstavio Ansambl Antiphonus i Dubrovački simfonijski orkestar.

SANJA DRAŽIĆ